

[Boeck-Hansen.]

skal bruge. Det synes jeg der er en vis Grund til at understrege.

Den højtærede Socialminister talte saa meget om negativ Politik, at vi andre kritiserede, og vor Kritik var negativ. Nu beder jeg den højtærede Socialminister om at gribe i sin egen Barm: Var der ikke forgangen Dag under vort Arbejde med Overarbejdet, var der da ikke en Minister, der kom med en negativ Kritik, en Kritik af meget haardhændet Karakter, en Kritik, der altsaa, som Socialministeren i Dag erkender, støttede sig til en Skrivelse, som Socialministeren selv havde misforstaaet? Jeg havde ærlig talt ventet fra den højtærede Socialministers Side, at vi havde faaet en Undskyldning for denne Udtalelse, at den højtærede Socialminister havde tilbagekaldt disse Udtalelser, for det vilde dog være slemt, om vi for Fremtiden skulde se paa den højtærede Socialminister som en Mand, der uden Skygge af Bevis søgte at smæde sine Modstandere. Jeg vilde dog alligevel endnu tro, at den højtærede Socialminister ikke ønsker at stille sig i et saadant Lys. For en Mand, der gør noget saadant, kender jeg kun een Undskyldning, han kan kun undskyldes i eet eneste Tilfælde, og det er, hvis han har taget Opstilling paa den Slagmark, hvor selv Guderne bekæmper ham forgæves.

Rager: Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at gøre til et Par af de Udtalelser, der er faldet i Diskussionen.

Det maa jo særligt være det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, jeg vender mig til. Det ærede Medlem mente, at det var udmærket, at han nu var blevet ferm nok til ogsaa at holde den eneste Tale, som skal holdes i Venstre, det maatte være politisk rigtigt og godt. Nej, det forekommer det mig ikke, for den eneste Tale passer jo ikke til alting, den eneste Tale er, som den højtærede Socialminister pointerede, en ensidig kritisk Tale og ikke en Tale, der kan anvendes, naar der skal arbejdes positivt paa Lovforslag.

Det ærede Medlem var inde paa maritime Sammenligninger og talte om Radikalismens Skude. Det ærede Medlem skal nu passe paa, for det ærede Medlem maa huske, at fra den Plimsoller, hvor han befinder sig, er allerede Mandskabet begyndt at gaa fra Borde. Der fjerner sig en lille Jolle, hvor der staar „Det frie Folkeparti“ paa Agterstavnen, og som ledes af A/S Brødr. Thomsen & Konsorter, og paa Plimsolleren gaar saa det ærede Medlem dernede, hvor Skibs-

drengen plejer at gaa, og roder med det tomme Returgods og de tomme Tønder. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal opfordre til Sammenligninger af maritim Art, for det kan vi andre ogsaa levere.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, at jeg advarer imod i al Almindelighed at basere Taler her i Rigsdagen paa Tal fra Hr. Wilhelmsen og ogsaa paa Artikler i „B. T.“. Men at kombinere dem, med andre Ord: tage Hr. Wilhelmsens Tal i „B. T.“s Gengivelse, gaar ud over, hvad man kunde vente vilde ske.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har jeg en Udtalelse om de 30 Mill. Kr., der stilles til Raadighed. Det ærede Medlem sagde: Socialministeren siger, at han vil jo ikke bruge flere Penge, end der er Brug for, men hvad skal vi saa? vi maa jo have Orden i det, hvorfor skal saa de 30 Mill. Kr. ligge der? Men saaledes er det jo ikke, ærede Medlem. Naar man læser Lovforslaget igennem, ser man, hvad Meningen er. Det er saaledes, at de Penge, som Socialministeren her skal bruge inden for 30 Mill. Kr., er Finansministeren bemyndiget til at skaffe til Veje ved Udstedelse af Statsobligationer, og de vil naturligvis blive udstedt i det Omfang, det er nødvendigt. Det er jo en ganske given Ting, saa der er ikke Spor af Grund til at være bange paa dette Punkt. Der forekommer alt mig at være i bedste Orden.

Jeg skal i øvrigt henvise til mine Udtalelser, da jeg første Gang havde Ordet.

Jens Thomsen: Ministeren var meget ilde berørt af, at flere Ordførere fremhævede Ministeriets Ansvar for den store Arbejdsløshed. Det er jo forstaaeligt, at dette Ansvar kan nage og pine. Men naar Ministeren siger, at ingen har fremsat konkrete Forslag til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, maa vi for vort Partis Vedkommende i alt Fald sige: Hus forbi! Jeg kan i denne Forbindelse henvise til den Forhandling, der sidste Vinter fandt Sted mellem et Udvalg fra L. S. og Erhvervsudvalget og Ministeriet. Der blev der fremsat et Forslag, der godtgjorde, at der i selve Landbruget kunde findes Beskæftigelse for 25 000 Arbejdere, og at der ved en Omlægning af Produktionen kunde fremskaffes forøgede Valutamængder, som kunde give Raastoffer til en Beskæftigelse af 40 000 Arbejdere i Byen. Fra Ministeriets Side blev Forslaget anerkendt som et godt Forhandlingsgrundlag, men det viste sig til sidst, at Regeringen i Virkeligheden ingen Vilje havde til at øve en Indsats her. I samme For-